

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül.

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: Őeminenciája levele. — Mátrai Gyula dr.: Imádkozunk! — Gudenus Hugó: Gerjedelmem. — M. R.: Szent János tanítása az Eucharisziáról. — Mikes István dr.: Benedek apát. — Huszár Elemér dr.: Az Oltáriszentség az egyházi törvénykönyvben. — Központi: Imaszándékunk: A templom. — Oltáregyesületi élet.

Őeminenciája levele ügyvezető igazgatónkhoz!

Nagyontisztelendő Pápai Kamarás, Igazgató Úr!

Különös örömmel olvastam a Budapesti Országos Központi Oltáregylet múlt évi működéséről szóló beszámolójukat.

Az Eucharisztikus Krisztus iránti nagy szeretetük megmutatta, hogy a nehéz időkben is lehet eredményeket felmutatni. A megajándékozott szegény templomok híveinek imája kíséri példátadó fáradozásait s az Úr Jézus, aki látja a névtelenül végzett munka nagy értékét, nem hagy jutalmazatlanul egy önzetlen munkában eltöltött percet sem.

Midőn az egész Egyesületnek, különösen buxgó vezetőinek főpásztori köszönetemet fejezem ki a szép eredményért, kérem az Úr Jézust, adja áldását nemes törekvéseikre.

Magamat imáiba ajánlottan vagyok Nagyontisztelendőséged

Esztergom, 1941 január hó 31.

jóakaró főpásztora

*Jusztinián
bíboros érsek.*

IMÁDKOZZUNK!

«Valahányszor... Mózes felemelte kezét győzedelmeskedék Izrael; ha azonban egy kissé leeresztette, Amálek kerekedék felül.» (Móz. II. 17, 11.) Az embert pusztító idők szörnyű vajadásában nem kellene-e az egész emberiségnek Mózesként felemelnie kezét, kinyitnia ajkát és a szíve legmélyéről hoznia fel a tökéletes hit és bizalom imáját: «Könyörülj Uram népeden, kit Fiad szentséges vére árán megváltottál!» Nincs-e itten már nagyon is sürgetően az óra, amikor el kell mondanunk: «Atyám, ha lehetséges múltjék el e pohár tőlem, mindazonáltal ne az én akaratom legyen, hanem a Tied».

Azt hisszük, igen! Ennek a gondolatnak adott hangot az oltáregyesület országos igazgatója a februári választmányi ülésen. Az oltáregyesület tagjai az emberiség első vonala az Úr előtt. Ha az ő karjuk felemelkedik, ha az ő kiáltásuk elhangzik, ha az ő hitük és bizodalomuk átvilágít a mostani lelkiködön, annak eredménye lesz. Úgy várja az emberiség az igazság győzedelmét. Mindenki únja az üres beszédet, a kendőző képmutatást és a hazugság álnok csalásait. Az igazság napja ragyogjon fel olyan fénnel, hogy menekülnie kelljen előle minden hamiságnak és ravaszságnak és el kelljen tűnnie az embert kínzó gonosz igazságtalanságnak. Béke csak úgy lesz! Béke csak a lelkek megbékélésén alapulhat; ennek alapja pedig az igazság érvényesülése az osztó igazságosság útján.

Az oltáregyesület tagjai előtt nem lehet közömbös a jövő kialakulása. A világ nagy problémája nekünk szívügyünk. Az Úr Szíve szerint kell éreznünk és a mások iránti könyörület mellett a magunk és gyermekeink jövőjének szeretete is kell, hogy buzgó imára indítson bennünket!

Az Úr szenvedéseinek emlékedején, mintegy a legnagyobb istenimádás templomába lépve kell egyesülnünk az örök Főpap egyszer elmondott és soha el nem múló erejű imájával. «Atyám — könyörgök Hozzád, hogy — az emberek egyé legyének»: békességben és szeretetben éljenek! Szívünkben fel kell ébresztenünk, lelkünkön át kell vonultatni az Úr Krisztus emberi lelkének könyörgéseit és beléhelyezkedve az Ő szenvedés áldozathozatalába, amely a legnagyobb engesztelés volt — kérni, könyörögni kettőzött bizalommal és kitartással, mert «Távol tartja magát az Úr a gonoszoktól, de meghallgatja az igazak imáját.» (Péld. 15, 29.) «Ísmét mondom nektek, hogyha ketten közületek megegyeznek a földön bármely dologban, melyet kérnek, megnyerik azt Atyámtól, ki mennyekben vagyok. Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az Én nevemben, ott vagyok közöttük.» (Mt. 18, 19, 20.) Az egész oltáregyesület imádkozzék tehát! Legyen egy szív, egy lélek ez a nagy család! Mint az örökmécses lobogása legyen folytonos, alázatos és az Úr közelségéből bizalmat merítő az imánk! «Virrasszatok és imádkozzatok!»

Mátrai Gyula dr.

Gerjedelem.

Végtelen jó Istenem!
Éjjel-nappal légy velem,
add, hogy meg ne bántsalak!
mennyben egykor lássalak!
Lángolon szeresselek...
Érted vígan szenvedek
S inkább leszek vértanúd

mint hűtlenül, árulód!
Érted élek és halok
Tied vagyok
Szüntelen tekints reám,
Gyermekekre —, jó Atyám!
Mindhalálíg légy velem
Jézusom, én Istenem! Guderus Hugó.

Benedek apát.

Míg másokat rontott rút szenvedély szomja,
elvonult az erdők remete-lakója
s valóra váltani szent, isteni álmot:
eljött e világra, Benedictus, Áldott!

Imádságos keze mentő-munkán fáradt,
kicsiny hajlékának hamar híre támadt
s a megáldott sziklák rég elhagyott tája
krisztusi életnek lett az iskolája.

Térítőket küldött távoli utakra:
Terjedjen a földön a Jóság uralma!...
S ahol erdők mélyén pogány oltár állott,
fiainak nyomán oda Krisztus szállott.

A henyélő földnek kenyeret termettek.
Az elfásult lelkek életnek eredtek.
Regula lapjain annyi betű nincsen,
ahány nemzedék e szóval ébred: Isten!

Azért most fiai s népei körében
ragyogó csillagként tündöklük az égen
s pártfogását kérve ma is minden jóra,
jelszavával élnek: «Ora et labora!»

Dr. Miklos István.

Szent János tanítása az Eucharisziáról.

A másik három evangélista a legmértősebb Oltáriszentség alapításának történeti tényeit beszéli el, egyedül Szent János az, aki nekünk elmondja annak ígéretét, természetét és bámulatos hatásait is.

Mindenekelőtt a 6. fejezetben olvashatjuk az ő evangéliumában az Oltáriszentségről nekünk tett isteni ígéretet. Nagy lelki haszonnal tehetjük ezt, mert Szent János nagy pontossággal beszéli el a kenyérszaporítás csodájának részleteit.

Hálával eltelve, a nép királyá akarja tenni Jézust, de Ő elmenekül s elmegy Kafarnaumba. A zsidók követik Őt s makacsul ragaszkodnak hozzá, hogy Izrael királyának ismerjék Őt el. A kenyérszaporítás megerősíti e szándékukat, mert a zsidóknál régóta elfogadott hagyomány volt, hogy a Megváltónak — miként Mózes tette — égi táplálékot kell adnia a népnek. Célzást tevén tehát ez általános véleményre, néhányan mondák Jézusnak: «Atyáink mannat ettek a pusztában és írva vagyon, ő kenyeret adott nekik az égből. Tégy tehát valami jelet, mint ő, azért, hogy látván azt, higgyünk benned!»

Jézus válaszul óhajukra, de Ő azzal kezdi, hogy a lelkek égi táplálékát ígéri: «Én vagyok az élet kenyere! Ki Hozzám jó, nem lesz többé éhes; ki hisz Énbennem, nem lesz többé szomjas!» De ezen misztikus táplálék nem elégítette ki a tömeg reményeit.

Ezért aztán — mint ugyanezen fejezet 48. versében olvasható —, Jézus már nemcsak azt adja eléjük, hogy menjenek hozzá és higgyenek Benne, hanem, hogy egyenek Belőle! S hogy a hallgatók ne higgyenek egy jelképes testben vagy képen, Jézus szétosztat minden felhőt e szavakkal: «A kenyér, amit enni adok nektek, valóságos test, amit átadok a világ üdvösségére. És hogy minden komálty elűzzön, kiegészíti gondolatát formális parancsával, hogy igyák az Ő Véré! Így tehát nincs többé jámbor kép, vagy képlet, sem lehetséges jelkép. Jézus tehát előre elveti mindezt, mondván: «Az Én Testem valóságos étel, az Én Vérem valóságos ital».

Ime tehát bámulatos egyszerűségében, de ugyanakkor megdönthetetlen igazságban az ígélet ismétlése! Talán többeknek fölöslegesnek tűnhetne ez fel. De ne gondoljuk! Minél jobban megvilágosodik az értelem a hit fényében, annál jobban átmelegszik az akarat ez érintkezésben s annál tökéletesebb cselekedeteket termel.

Ugyanez időben, mikor Jézus nekünk adá az Oltáriszentség ígéletét és természetét, nekünk ezt a leghatásosabban mondja, mit Szent János ez egy szóban foglal össze: élet! Igen, az Eucharisztia a természetfölötti élet teljessége mi bennünk. Az értelem élete, mert az Oltáriszentség magában foglalja Isten igazságát a világról, mirőlünk. A szív élete, mert e nagy Szentség nekünk adja egyszerre a szeretetnek valóságos és ideális tárgyát. Az akaratnak is élete, mert ez adja a mártíroknak, szűzeknek és minden szenteknek az erőt. Azért a Mester hozzáadhatta: «Aki eszi az Én Testemet, az Énbennem marad és Én őbenne!» «Élek Én és ti épp úgy élni fogtok» ismétli másutt.

Miután Szent János a Mester szájából megtanulta az eucharisztikus hitjéket, hogy nekünk elmondja és miután hatását ezen egy szóba foglalta össze: Élet — fölemelkedik a termékeny lényeghez s nekünk fölfedi azt egy szóban: Szeretet! Ime az Oltáriszentség valódi forrása! Cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem, dilexit eos. Miután szerette övéit, kik e világon voltak, szerette őket mindvégig, azaz egész a túlzásig. És a szeretetnek ezen irántunk való túlzásában Jézus elhatározta megoldani a megható problémát — fölmenni az égbe és — ittmaradni mégis közöttünk a világ végezetéig!

Mgr. Dadolle után franciából fordította: M. R.

Az Oltáriszentség az egyházi törvénykönyvben.

(Jus eucharisticum.)

(Folytatás.)

Milyen szándékra lehet misézni?

A szentmise dicsőítő, hálaadó, könyörgő és engesztelő áldozat lévén, felajánlható Isten dicséretére, a szentek tisztelőjére, az élő hívek minden jó szándékára és a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért. A trid. zsin. XXII. ülészaka a szentmise-áldozatról hozott 3. Kán. kiközösítéssel sujtja, aki azt mondaná, hogy a szentmise csak dicsőítő és hálaadó, nem pedig engesztelő áldozat is s nem ajánlható fel az élő és meghalt hívek bűnei, büntetései, elégtételei s más szükségjeiért. És mikor a pistorjai zsinat azt állította, hogy annak, aki alamizsnát ad a papnak azért, hogy a szentmisét az ő szándékára ajánlja fel, ebből a felajánlásból nincs több haszna, mint mindenki másnak. VI. Pius 1794 aug. 28. Auctorem fidei konst. ezt az állítást mint tévest és vakmerőt kárhoztatta.

Mint hogy Krisztus mindnyájunkért halt meg a kereszten, a szentmise pedig a Krisztuskereszt áldozatának az ismétlése, ennél fogva a miséző pap is szándékában áldozatát mindenkiért felajánlhatja; nyilvánosan, az illető nevét a mise szövegébe foglalni azonban nem szabad olyanoknak, akik az Egyház közösségétől elszakadtak. A szent officium 1865 júl. 12. döntvénye kifejezetten megengedi a misézést nem keresztények szándékára s ezért alamizsna elfogadását is, feltéve, hogy ez botrányt nem okoz s a mise szövegéhez semmi hozzá nem tétetik s bizonyos, hogy az alamizsnaadó nem-keresztény szándékában nincs semmi rossz, téves v. babonás. Ellenben az 1837 ápr. 19. döntvény szerint eretnekek és szakadároktól alamizsnát csak akkor szabad elfogadni, ha az kifejezetten a megtérés szándékára adatott.

Ezt iktatja törvénybe a Codex 809 és 2262. Kán. is: *a pap miséjét felajánlhatja bármely élőkért vagy a tisztítóhelyen szenvedő megholtakért, kiközösítettekért azonban csak mint magánszemély, az Apostoli Széktől névszerint, mint kerülendő kiközösítettekért pedig csak az illető megtérésének szándékára.*

Meg kell tehát különböztetni a *publica* és a *secreta applicatiót*:* hivatalosan, az Egyház nevében, csak az Egyház közösségéhez tartozókért lehet a misét felajánlani, mind magánszemély azonban a pap azért misézhet, akikért akar, egyedül az *excommunicatus vitandus*ért való misézésre áll a megszorítás, hogy itt a szándéknak mindig az illető megtérésére kell irányulnia.

A megyéspüspök, apostoli helynök, apostoli prefektus, a plébános és kvázi plébános minden vasárnap, karácsony, újév, vízkereszt, húsvét, áldozócsütörtök, pünkösöd, Úrnap, Szeplőtelen Fogantatás, Nagyboldogasszony, Szent József, Péter-Pál, Mindenszentek ünnepén a gondjaira bízott népért kell szentmisét felajánlani; ha parancsolt ünnep vasárnapra esik, elég ha egy misét ajánl fel a népért. A püspök e napokon maga kell, hogy a népért misézzen, ha ebben törvényesen akadályozva van, más által kell miséztessen, ha ezt sem teheti, minél előbb vagy maga vagy más által miséztessen. A plébánosnak a püspök igaz okból megengedheti, hogy a népért más napon misézzen. Úgy a püspök, mint a plébános, ha két egyházmegyéje vagy plébániája van is, eleget tesz, ha az összes gondjaira bízott népért egy misét ajánl fel. Ha kötelességének nem tett eleget, minél előbb annyi misét ajánljon fel a népért, ahányat elmulasztott. A plébános a népért felajánlandó misét a plébániatemplomban kell végezze, hacsak a körülmények másutt nem kívánják; a törvényesen távollevő plébános felajánlhatja a népért a misét vagy maga ott, ahol tartózkodik vagy az őt a plébánián helyettesítő pap által. A segédlelkész, sőt a helyettes plébános sem tartozik a misét a népért felajánlani, ez a plébános terhelé.

A papnak a szentmiseáldozat bemutatására ájtatos imával kell *előkészülnie*, annak bevégeztével pedig *hálát adni* Istennek e nagy kegyelemért.

A miséző papnak sarkig érő *talárba* kell átöltöznie s a Missale rubrikái által előírt *szent ruhákat* kell magára öltenie. Nem helyes tehát a világi öltözetben való misézést megengedni, viszont az utazó paptól nem lehet talárban utazást követelni ajánlatos tehát a sekrestyében átutazó papok számára talárist tartani. Kapuciumban és *gyűrűvel* misézni csak a bibernoknak, püspöknek, benedikált apátnak szabad, vagy akinek erre pápai engedélye van. *Ministrans* nélkül nem szabad misézni, s a ministrans nem lehet nő, ha tehát férfi nincs, szükségből megengedhető, hogy bizonyos távolból a *feleleteket* nő mondja, de az oltárnál szolgálnia nem szabad.

(Folytatása következik.)

* hivatalos és magánfelajánlás.

IMASZÁNDÉKUNK

A VILÁG NAGY BAJA.

A bőjti szent idő a magábaszállás és a lélektisztulás ideje: a jóságos Isten elé bűneink fölötti bánat, irgalmába vetett bizalom, magunk és mások bűneiért való engesztelés készségével járulunk: *«Kegyelmezz Uram népednek, melyet Fiaid szentséges Vére árán váltottál meg!»* *«Ne add a vadállatoknak a Benned bizók lelkét».* *«Ne engedj Uram, erőnkön felül kísértésbe jutnunk!»*

Különösen időszerű a lelki tisztulás és megerősödés mostan, amikor olyan nagy bajban van a világ. A pusztítás lázas dühében hullanak az emberek, vesznek az értékek.

Sokan azt mondják: Mit bánom én mi történik Afrikában vagy másutt, a fő az, hogy nálunk ne legyen háború. Mások viszont rettenetesen szenvednek minden háborús hírtől és valóságos pszichózis forrásai.

Egyik felfogás sem helyes. Mi a világot az Úr birodalmának, az emberiséget Isten családjának tartjuk és mélyen fájlaljuk embertársaink, testvéreink szenvedéseit, akármilyen nemzetiségűek legyenek. Nem akarjuk azt sem, hogy gyáva sopánkodással tétlenkedjenek vagy izguljanak körülöttünk a családtagok vagy munkatársak, akikkel együtt megyünk folyton előre az örök célunk felé. *A helyes magatartás részünkről az, hogy mint keresztények, akarunk foglalkozni a világ nagy bajával és megkettőztetjük buzgóságunkat az engesztelő imában.*

A Krisztustól való eltávolodás korszakát éljük. A háború sokakat távoltart Tőle. Mi annál közelebb menjünk Hozzá.

Borzasztó sivár világ a Krisztust gúnyoló, Egyházat csúfoló lelkület, amelynek hangjai sokszor megütik fülünket. Döbbenetünkben könyörögve kiáltuk: *«Maradj velünk Urunk, mert esteledik».* Sötétség van, mely elviselhetetlen Nélküled!

Igen az Oltáregyleteknek nagyon nagy buzgósággal kell keresniök a szentségi Jézust, hogy könyörületét kiimádkozzuk és *«kegyelmet találjunk Nála alkalmas segítségben»*, amely a világ nagy bajának is orvossága lenne.

Mondjuk Előtte: Úr Jézus! ha rosszak és méltatlanok vagyunk is, Te nem szüntél meg irgalmasszívú Megváltónk lenni! Könyörülj rajtunk!

Úr Jézus! bármilyen sok és nagy igazságtalanság van a földön, Te nem szüntél meg igazságos Istenünk lenni. Könyörülj rajtunk!

Úr Jézus, szeretet Istene, és az isteni szeretet tökéletes áldozata az egész világrt a keresztén, ne törd tovább a rengeteg gyűlölködést, mely grasszál a világon! Könyörülj rajtunk! Könyörülj az egész világon! Isteni mindenhatóságod ellenállhatatlan karjaival tégy igazságot az emberek között. Szenvédésed emlékeztetésben nyiljanak ki a szemek és lássák meg milyen az igazi szeretet, mellyel Isten előre és örökre megcáfolta azt a hamis tételt, hogy Ő nem törődik a világgal.

Testvér! menj közel Krisztushoz és sugározd be a lelkedbe Szívének kincseit. Könyörödj Előtte, s aztán kelj föl és sugározd ki Őt a lelkedből, az életeden, a cselekedeteiden, szavaidon keresztül: orvosságul a világ nagy bajára.

VÁTELJES • BÜCSÜNK

Március 5., 6., 19., 25., az imádási óra napján, a közös ájtatosság napján és egy tetszés szerint választott napon.

Januári engesztelő kilencedünk lelki hírcsaszékényének a tartalmát (az Örökimádás-templom áldoztató rácsa előtt felállított gyűjtőszékényéből) a következőkben ismertetjük: 166 egész nap felajánlása, 182 engesztelő szentáldozás végzése, 169 szentmishallgatás, 1977 lelkiáldozás végzése, 180.335 erénygyakorlat végzése (szereket cselekedet, türelem, küzdés a főhiba ellen, beteglátogatás stb.), 2560 fohász, 2053 röpima, 129 rózsafüzér elmondása, 111 önmegtagadás, sok apró jócselekedet, szenvedés felajánlása, nehéz munka végzése, 38 egész órai szentségimádás, 29 litánia, 35 délutáni ájtatosságon való részvétel, 9 keresztút, 9 szentbeszéd hallgatása, 1 szentgyónás végzése, 46 munkaóra végzése, 26 jeruzsálemi búcsú, 108 különböző imádság végzése, 53 szentséglátogatás, 95 engesztelő ima, 73 Miatyánk, 73 Üdvözlégy Mária, 7 Úrangyala, 26 Dicsőség elmondása, 1 Hiszekegy elmondása, különböző apró fogadások, 9 napig nem dohányoztam, a 2 pengőt amit ezzel megtakarítottam, a harangok elektrifikálására adom, 1 gyermeket örökbe fogadtam.

Kétségtelenül ez az utolsó a legnagyobb! Az Úr Jézus fogadja el és áldja meg valamennyit!

Az Örökimádás harangjainak harangzógépekkel való ellátására eddig a következő adományok érkeztek be hozzánk: N. N. 220 P, a Kánther Károly emlékharangjához, egy özvegy 20 P-t, egy áldozópap 20 P-t, N. N. 4P-t, N. N. Gyermekem

felgyógyulásáért 20 P-t, N. N. «Kilenc napig nem dohányoztam, ebből megtakarított pénzem» 2 P, *Bortnyák István*: Elhalt Jolán lelkeüdvéért, a «Jolán» lélekharang elektrifikálására 140 P, N. N.: édesanyám emlékére 140 P, N. N. Mária haranghoz hozzájárulás 200 P, N. N. «Gyertyaszentelői ajándékunkat szívünkkel együtt letesszük az Úr oltárára, hogy az új szerkezettel ellátott harang hirdesse az isteni Gondviselés iránti mélységes hálánkat akkor is, mikor ajkaink már elnémultak» 220 P-t, N. N. «Hogy egy kis szobás lakást találjak» 5 P, N. N. 40 P-t, (egy havi fizetése!) adott a harangjaink elektrifikálására. Isten fizesse meg az adományokat! Imádkozunk a jótévedőkért! Különösen azoktól kérünk imát, akik maguk nem tudnak e nemes célra áldozni. Imádkozunk egy olyan jótévedőért, aki a «József» (az Oltáriszentség 12 mázsa harangja) költségeit (1600 P) egymaga vállalná!

«**Szent percek Jézus lábainál**» címen imádási óránkra és szentséglátogatásainkra irányító és imádságokat tartalmazó füzetet fogunk kiadni Kovács Pál gyerkő plébános tollából. Húsvétra megjelenik.

A nők önkéntes honvédelmi szolgálatában való részvételre (betegápolás, konyhaellátás, varrás stb.) a Magyar Katolikus Nőegyesület Orsz. Szövetségével (Budapest, VIII., Szentkirályi-u. 7.) egyetértésben (helyi összeírás!) az Oe tagjai is vállalkozhatnak (nem testületileg, hanem mint magánszemélyek).

Az Oltáregyesület Központi Házában a következő lelkigyakorlatok lesznek: Március 12—16-ig Virgo I. csoport Körtvélyessy hittanár.

Március 24—28-ig Hétfájdalmas csoport P. Szűnyogh.

Március 31-től április 4-ig keresztény anyák P. Vid S. I.

Március 30-tól április 6-ig (feketevasárnaptól virágvasárnapig) minden este 7^{1/2}—7-ig az oltáregyesületi tagok nyilvános lelkigyakorlatos konferenciája az Örökimádás-templomban. Vezető: Dr. Mátrai Gyula, pápai kamarás.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.**